

Dosarul nr. 1re-165/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de partea vătămată Grigoraș Semion, prin care solicită casarea sentinței Judecătoreiei Soroca din 29 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Tamazlîcari Mihai Nicolae, născut la 01.09.1998, originar din sat. Pîrlița, r-nul Soroca, locuitor al or. Soroca, str. Viilor, 6 ap. 30,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 03.11.2015 - 29.12.2015;
- instanța de recurs: 25.01.2016 - 24.02.2016;
- instanța de recurs ordinar: 23.08.2016 - 09.11.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Soroca din 29 decembrie 2015, *cauza fiind examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției*, Tamazlîcari Mihai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că inculpatul Tamazlîcari Mihai, la 07.07.2015 aproximativ orele 23.00, aflându-se împreună cu membrii familiei lângă barul „Liliacul Zburător”, situat în or. Soroca str. Ștefan cel Mare 110, în urma unui conflict generat cu partea vătămată Grigoraș Simion, a.n. 1992, domiciliat în or. Soroca, str. Busuiocului 10, care mai târziu a trecut în bătaie, intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul cărui fapt și-a pierdut cunoștința, unde fiind doborât la pământ a continuat să-i aplice lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 „A” din 18.08.2015, fractura bilaterală a mandibulei în regiunea mentonieră pe stânga și angulară pe dreapta cu deplasare pronunțată, comoție cerebrală, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, datează din 07.07.2015 și se califică ca vătămare corporală medie, după criteriul dereglare de sănătate de lungă durată, mai mult de 21 zile.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului Tamazlîcari Mihai în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 80 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 1 an 8 luni închisoare. În baza art. 90 Cod penal, a fi suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea recursului s-a invocat că, la stabilirea pedepsei inculpatului minor Tamazlîcari Mihai, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 509 alin. (4) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 80 Cod penal, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 24.12.2010 „Cu privire la judecarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției”, stabilindu-i astfel eronat termenul pedepsei.

În așa mod, în cazul din speță pedeapsa maximă care putea fi stabilită inculpatului Tamazlîcari Mihai constituie 1 an 8 luni închisoare. Totodată menționează, că instanța incorect i-a stabilit inculpatului tipul penitenciarului semiînchis, din motiv că inculpații minori își ispășesc pedeapsa în penitenciar pentru minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, s-a dispus admiterea recursului declarat de procuror, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Tamazlîcari Mihai se consideră condamnat conform art. 152 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 70 alin. (3) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de 1 (un) an 8 (opt) luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

4.1. La adoptarea soluției instanța de recurs a constatat, că instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpatului în concordanță deplină cu probele administrate amplu analizate și just apreciate, ajungând corect la concluzia privind vinovăția inculpatului Tamazlîcari Mihai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între procuror și inculpat, prin care inculpatul a recunoscut pe deplin vina sa de comiterea infracțiunii ce i-a fost incriminată.

Totodată, Colegiul a menționat că există temei legal pentru casarea hotărârii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptul, că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 67, 75 Cod penal.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3), 80 Cod penal, aplicându-i inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal pedeapsa în alte limite decât cele ce urmau a fi aplicate prin prisma prevederilor normelor menționate. Faptul dat a fost corect indicat de către procuror în recursul declarat, deoarece, la calcularea termenului pedepsei în privința unui minor, urmau a fi luate în considerație art. 70 alin. (3) Cod penal, după care se aplică prevederile art. 80 Cod penal.

Astfel, Colegiul a menționat că sancțiunea art. 152 alin. (1) Cod penal prevede

pedeapsa închisorii de până la 5 ani. Luând în considerație prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, maximul pedepsei se reduce la jumătate, limita maximă constituind 2 ani 6 luni închisoare. Aplicând prevederile art. 80 Cod penal, limita de pedeapsă în cazul dat se reduce cu 1/3, inculpatului fiind posibil de stabilit pedeapsa maxim admisibilă de 1 an 8 luni închisoare, și nu 3 ani închisoare după cum incorect i-a aplicat inculpatului instanța de fond. Din aceste motive au fost considerate întemeiate argumentele recurentului precum că instanța de judecată neîntemeiat și incorect a aplicat pedeapsa de 3 ani închisoare, agravând astfel situația inculpatului minor.

Anume din aceste motive Colegiul a considerat necesar a admite recursul procurorului, cu stabilirea pedepsei inculpatului ținând cont de prevederile art. 70 și 80 Cod penal, urmând a numi pedeapsa la limita maxim admisibilă de 1 an 8 luni închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, pedeapsă care va corecta și va reeduca inculpatul minor.

Totodată, Colegiul a considerat întemeiat și argumentul expus de procuror privind stabilirea eronată de către instanța de fond a tipului penitenciarului în privința inculpatului, or potrivit prevederilor art. 72 alin. (5) Cod penal, *persoanele care nu au atins vârsta de 18 ani execută pedeapsa cu închisoare în penitenciar pentru minori, ținându-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.*

Astfel, instanța de fond la aplicarea pedepsei închisorii, eronat a indicat tipul penitenciarului semiînchis pentru executarea pedepsei de către inculpatul minor. Colegiul a menționat că în cazul în care instanța de fond a ajuns la concluzia privind stabilirea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, nu era necesară concretizarea tipului penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa, cu atât mai mult, când acesta este stabilit greșit.

Mai mult ca atât, sentința este contradictorie, în partea motivată a acesteia fiind indicat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe când în dispozitiv, instanța stabilește inculpatului pedeapsa închisorii.

5. În conformitate cu prevederile art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Partea vătămată Grigoraș Semion, a contestat cu recurs în anulare hotărârile menționate solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cauza să fie remisă în instanța de recurs pentru rejudecare.

În motivare, partea vătămată, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală a indicat că atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, au pus la baza sentinței de condamnare a lui Tamazlîcari Mihai declarațiile rudelor acestuia, care sunt persoane cointeresate și care la începutul anchetei penale au figurat în calitate de bănuți, și anume Tamazlîcari N., Tamazlîcari I., Tamazlîcari O., aceste declarații urmând a fi apreciate critic, or, la începutul anchetei penale, acțiunile persoanelor ce au aplicat leziuni corporale părții vătămate, au fost încadrate în prevederile art. 152 alin.(2) Cod penal.

7.1. Asupra recursului declarat procurorul depune referință solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut, constatând că autorul recursului nu a invocat concret nici unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

7.2. Inculpatul, de asemenea a depus referință asupra recursului declarat prin care a menționat, că acesta urmează a fi respins cu menținerea hotărârilor atacate deoarece nu este motivat și este depus peste termen.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Analizând materialele dosarului Colegiul constată că, cauza a fost examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, astfel că, decizia instanței ierarhic inferioare a fost adoptată în procedura recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, art.437 - 449 Cod de procedură penală și respectiv a devenit irevocabilă de la data pronunțării.

Potrivit prevederilor art.452 coroborat cu art.453, 454 Cod de procedură penală Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, fiind respectate următoarele condiții:

- *au fost epuizate căile ordinare de atac;*
- *există un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii;*
- *recursul nu este declarat repetat;*
- *recursul este declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.*

Declarând recurs în anulare, recurentul este obligat să invoce încălcările comise de către instanța a cărei hotărâre se contestă cu indicarea viciului fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, prevederi stipulate și în art. 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală.

Astfel, conform art.453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sunt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Din textul recursului în anulare rezultă că, recurentul nu a respectat aceste cerințe și n-a invocat expres nici unul din temeiurile prevăzute la art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, acesta criticând hotărârile instanțelor ierarhic inferioare și invocând dezacordul cu calificarea acțiunilor inculpatului, considerând că fapta comisă constituie infracțiunea prevăzută de art. 152 alin.(2) Cod penal, fără a motiva ilegalitatea hotărârilor atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii și fără a invoca vre-un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată.

Astfel, în recursul părții vătămate nu sunt expres enumerate circumstanțele ce sunt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual-penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Din aceste considerente, rezultă că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele nominalizate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al părții vătămate cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica, din motiv că, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut, din aceste motive recursul părții vătămate Grigoraș Semion, urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de partea vătămată Grigoraș Semion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Tamazlîcari Mihai*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 23 noiembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun